

۵۷- ای یاران الهی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۵۷- ای یاران الهی

ای یاران الهی، عصر است و جمیع امم و ملل در حبس و حصر مگر آزادگان الهی و احرار و ابرار در آستان مقدس نامتناهی. زندانی تنگ تراز عالم امکان نه و نوع انسان در این زندان پریشان و سرگردان. هر نفسی از قیود این قفس آزادی یافت براحث نفسی کشید ولی سائرین مانند کرم مهین در طبقه پست ترین زمین اسیر ماء و طین خراطین ارض شدند و عالم وجود را منحصر بجهان خاک فرض کردند. سبحان الله زندانیان چنان گمان نمودند که طیر گلشن الهی را در قفس زندان حبس توان نمود و نفس مشکینش را قطع توان کرد. بلبل گلبن معانی چون شهپر تقدیس بگشاید در لانه لامکان آشیانه نماید از زمان و مکان فارغ است و مانند نجم بازغ در افق انقطاع طالع و لائح.

ای یاران الهی در سبیل جمال مبارک قسم بروی دلجویش زندان ایوان کیوان است و سجن پرمحن گلشن آسمان. ربّ ربّ زدن ذلّی و بلائی و محنی و ابتلائی فی سبیلک لانّ هذا غایة بغیتی و منتهی موئلی و راحة روحی و فرحی و سروری حباً بجمالک و توجّهاً الی ملکوت قیومیتک. ای ربّ هؤلاء عبادک توجّهوا ببابک بقلوب صافیة و نفوس زکیّة و ارواح مستبشرة و آذان صاغیة و عقول واعیة و اعین باکیة فی محبتک. ربّ زدهم حباً و عرفاناً و عزّاً و شرفاً و مقاماً و اجعلهم ائمة یرثوا ملکوتک و یتضرّعوا الی جبروتک و یتستفیضوا من فیض لاهوتک. انک انت القویّ المقتدر العزیز الکریم المستعان.

ای احبّای الهی هر چند گرگان در کمینند و درندگان خشمگین تا آهوان بر وحدت را بدست آرند و آنچه مقتضای طینت است مجری دارند ولی شما توکل بحضرت دوست نمائید و تجرّد از مغز و پوست جوئید واقف سرّ فدا گردید و قائم بخدمت جمال اهبی. فرح و سرور در انقطاع و انجذاب و اشتیاق بملکوت اهباست و تا نشئه صهبای محبت الله حاصل نگردد نور فرح الهی و سرور رحمانی ندرخشد اگر جمیع اسباب وجد و طرب و

ORIGINAL

AUDIO

شادمانی آماده گردد و نفعه روحانی نوزد عاقبتش نومیدیست و حسرت ابدی. لهذا باید احبای الهی جمیع
توجهشان بملکوت رحمانی باشد تا ابواب سرور و شادمانی از جمیع جهات مفتوح گردد.

